

DEL TEATRE

Amb goig reproduïm la crítica que de la representació del «Bruel de Castelló» a Figueres, féu el corresponal de Vida Parroquial a aquesta ciutat

VISITA DELS AFICIONATS DE CASTELLÓ D'EMPÚRIES

i ESTRENA DEL «BRUEL DE CASTELLÓ»

Diumenge passat, malgrat el temporal de vent desfermat, la Sala del Patronat feia goig de debó. Un públic selectíssim, el que gusta d'una manera preferent de les representacions escèniques, omplenava el local. I val a dir que no quedà defraudat. Ni l'obra, original d'En Joan Puig Dalmau, ni la labor dels aficionats castello-nins podien decepcionar, ans al contrari, a cada escena augmentava l'interès i es succeïen els aplaudiments a les parts més sortints de les mateixes

Tal com deïa *Vida Parroquial* de la passada setmana, «El bruel de Castelló» té per base la magnífica llegenda empordanesa que recollí i exornà incomparablement el geni de mossèn Cinto Verdaguer en la poesia del mateix títol. Això vol dir que tota ella és plena de suggerències empordaneses que forçosament l'han de fer simpàtica. Afegim que l'argument amb que En Puig ha bastit la llegenda és altament emotiu i que no manquen moments d'intensitat dramàtica, i tindrem la raó de l'èxit obtingut.

L'obra és tota ella escrita en vers. Aquesta condició li presta situacions de gran volada lírica, encara que en honor a la veritat no manquen allargassaments propis de qui va en cerca d'un consonant. Aquests, però, són ben escassos i excusables.

La representació, impecable. Quan els aficionats posen en escena una obra amb «amore» sempre es fan miracles. Tots estigueren molt bé en llurs papers respectius, sobressortint, com era d'esperar, l'autor de l'obra que representava el simpàtic paper de jutjar «Gentil». Estigué encertadíssim el jove qui s'encarregà del doble «rol» de «Pare Abat» i «Aymeric», així com el «Veguer», «Llop Cerver» i l'infant que tingué un moment deliciós en la pregària del segon acte.

«El bruel de Castelló» fou presentat amb tota propietat en